

POSTANOWIENIE

Dnia 12 grudnia 2008 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Józef Frąckowiak

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 12 grudnia 2008 r.,
skargi W. G.

o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego wyroku Sądu Okręgowego w P.
z dnia 21 lutego 2008 r., sygn. akt X Ga (...) wydanego w sprawie z powództwa "K.(...)" -
Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w K.

przeciwko W. G.

o zapłatę,

odrzuca skargę i zasądza od skarżącego na rzecz Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością "K.(...)" kwotę 1800 (tysiąc osiemset) zł tytułem zwrotu kosztów postępowania wywołanego wniesieniem skargi.

Uzasadnienie

Wniesiona przez pozwanego W. G., zastępowanego przez profesjonalnego pełnomocnika, skarga o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego wyroku Sądu Okręgowego w P. z dnia 21 lutego 2008 r. podlegała odrzuceniu z następującej przyczyny.

Skarga o stwierdzenie niezgodności prawomocnego orzeczenia z prawem w części określającej jej istotę (jej treść), w której należy wykazać, że spełnia warunki przewidziane w art. 424⁵ § 1 k.p.c., powinna zawierać między innymi „wykazanie, że wzruszenie zaskarżonego orzeczenia w drodze innych środków prawnych nie było i nie jest możliwe” (art. 424⁵ § 1 pkt 5 k.p.c.). Takie ujęcie tego warunku skargi oznacza, że skarżącego obciąża obowiązek przedstawienia analizy prawnej przepisów dotyczących

środków zaskarżenia, których zastosowanie – w odniesieniu do zaskarżonego orzeczenia – jest niedopuszczalne lub z innych przyczyn na pewno nie mogłoby odnieść skutku. Skarżący powinien zatem wykazać, powołując odpowiednie przepisy, że od zaskarżonego orzeczenia nie przysługuje środek prawny, przy pomocy którego mogłoby nastąpić wzruszenie zaskarżonego orzeczenia.

Należy podkreślić, że nie chodzi tylko o skargę kasacyjną lub skargę o wznowienie postępowania, ale także o inne środki prawne pozwalające na zmianę lub uchylenie orzeczenia, ewentualnie służące pozbawieniu lub ograniczeniu wykonalności orzeczenia (Zob. J. Gudowski: Komentarz do kodeksu postępowania cywilnego, Część pierwsza - Postępowanie rozpoznawcze, Część druga – Postępowanie zabezpieczające, wyd. 2, tom 2, red. T. Ereciński, Warszawa 2007, s. 327).

Zaznaczenia wymaga również, że zgodnie z 424⁵ § 1 pkt 5 k.p.c. skarżący musi „wykazać” (nie tylko „wskazać”), iż wzruszenie zaskarżonego orzeczenia w drodze innych środków prawnych nie było i nie jest możliwe. Musi więc ujawnić i przedstawić w skardze tę okoliczność w sposób wyczerpujący i niebudzący wątpliwości oraz w drodze stosownego wywodu dowieść jej istnienia i przekonująco uzasadnić. Zawarta w punkcie 4 niniejszej skargi argumentacja nie może być uznana za prawidłowe (wystarczające) wypełnienie obowiązku nałożonego w art. 424⁵ § 1 pkt 5 k.p.c. Skarga dotknięta wskazanym brakiem podlegała odrzuceniu (art. 424⁸ § 1 k.p.c.). O kosztach postępowania ze skargi o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia Sąd Najwyższy orzekł na podstawie art. 98 § 1 i 3, art. 108 § 1 w zw. z art. 391 § 1 i art. 398²¹ i art. 424¹² k.p.c.